

Moeders van Jezus | 5

De nederige Maria

Het lijkt romantisch: Maria die een baby krijgt in een stal. Maar hoe was het voor haar om moeder van Gods Zoon te zijn?

We vieren Kerst met Maria. Zij is de vijfde vrouw die Matteüs noemt in de stamboom van Jezus (1, 16). Als we over haar lezen, krijgen we, net als bij de vier andere vrouwen, een beter beeld van Jezus, wie Hij is en waarom Hij kwam.

1

Maria was nog maar een tienermeisje toen ze te horen kreeg dat ze zwanger zou worden van de Zoon van de Allerhoogste. Gelukkig regelde de engel nazorg: Maria kon terecht bij tante Elisabet. Zij maakte ook iets wonderlijks mee: ze was onvruchtbaar en inmiddels op leeftijd, maar verwachtte nu een zoon.

Maria reisde naar haar toe. Het was een lange reis; ze had genoeg tijd om na te denken. Veel vragen had ze: wat betekende het dat haar zoon de Zoon van God is? Wat stond haar allemaal nog te wachten? Waarom zou God haar uitgekozen hebben? Maar ook: wat bijzonder dat zij de moeder van Gods Zoon mag zijn! Als God haar uitkiest, wil zij beschikbaar zijn (*Lucas 1, 38*).

Elisabet en Maria kunnen samen praten over wat hen overkomen is. Het was niet voor het eerst dat God verrassend had ingegrepen. Ze kenden daar, uit de Bijbel, andere voorbeelden van. Maria merkt dat ze in haar denken en praten steeds terugkomt bij Hanna, met wie God ook een wonderlijke weg ging. Zij zong daarover een prachtig lied (*1 Samuel 2, 1-10*).

En dan borrelt er ook een lied op bij Maria. Ze gaat zingen, voor God, over hoe God werkt.

2

‘God heeft oog gehad voor mij, zijn minste dienaar.’
Waarom noemt ze zich zo?

Maria beseft dat God aan grote namen voorbijgaat. Hij grijpt niet in via de keizer in Rome of de koning in Jeruzalem, ook niet via de hogepriester of een Bijbelgeleerde in de tempel. Maar Maria zou toch gaan trouwen met Jozef, die een nakomeling van koning David was? Ja, maar van die afkomst was niets meer te zien. Jozef had geen kroon en scepter, maar een hamer en een zaag.

Gods keuze is altijd verrassend. Kijk naar Mozes, die bange man die geroepen wordt om het volk Israël uit Egypte te leiden (*Exodus 3, 1-10*). Kijk naar David, die koning over Israël wordt, hoewel hij de jongste zoon van Isaï was (*1 Samuel 16, 11-12*). En nu Maria: een eenvoudig meisje uit Nazaret, in donker Galilea, mag moeder worden van de messias.

Dat verwoordt zij in haar lied. Zij voelt zich niet belangrijk en had ook niets waarop ze zich kon beroemen. Aan haar lichaam voelt ze hoe wonderlijk God zijn wegen kiest. Ze gaat daar van harte in mee. Daarom noemt

Lucas 1, 46-48a

Schriftlezing
Lucas 1, 26-56

datum
25 december 2020

bijzonderheid
Kerst

ze zich Gods ‘minste dienaar’. Dat God haar kiest, is een wonder. En ze is er blij mee.

3

Maria zingt in haar lied over God die heersers van de troon stoot en rijken wegstuurt. Waarom doet God dat?

God heeft op zich niets tegen rijkdom en macht. Het punt is dat mensen zich er vaak door laten leiden. Dan hebben ze de neiging op zichzelf te vertrouwen en te denken dat ze zichzelf wel kunnen redden. Aan zulke mensen kan God zich niet kwijt. Hij wil wel, maar Hij ziet geen lege handen die Hij kan vullen.

Kerst is het feest van de God die mensen opzoekt die niets hebben, die zich niet gezien weten, die niet opgewassen zijn tegen alle eisen die aan hen gesteld worden. Kerst is voor wie wanhopig bij de pakken neerzit, voor wie een puinhoop van zijn leven heeft gemaakt.

We lazten in de afgelopen weken over Tamar, Rachab, Ruth en de vrouw van Uria. Steeds bleek dat God niet het hoge, het sterke kiest, maar voor het kleine gaat, het onbelangrijke. Maria heeft dat gezien. Jij ook?

We vieren met Kerst dat de God zich klein maakte. De Zoon van God vernederde zich door een mens te worden; Hij werd een dienaar (*Filippenzen 2, 6-9*). Dan kan het toch niet zo zijn dat wij willen blijven heersen en groot willen zijn? Kerst vieren doe je op je knieën.

Slot

Maria zong haar lied. Ze zal het steeds gezongen hebben, toen ze terugging naar huis, naar Nazaret. Ze ging een moeilijke tijd tegemoet: ze zou nagewezen worden omdat ze, niet getrouwd, zwanger was.

Na de geboorte van haar zoon moest ze vanwege hem vluchten, naar Egypte (*Matteüs 2, 14*). Dertig jaar later stond ze onder aan het kruis waaraan haar zoon hing (*Johannes 19, 25*). Simeon kondigde het al aan: ‘U zult als door een zwaard doorstoken worden’ (*Lucas 2, 35*). Zo romantisch was het leven van Maria dus niet. Maar ze hield vol, in de kracht van de Geest.

En dan treffen we haar aan, na de opstanding van haar zoon, in een bovenvertrek in Jeruzalem. Samen met de andere leerlingen van Jezus wachtte ze op de dingen die zouden komen (*Handelingen 1, 14*). Reken maar dat er in haar hart een lied was: ‘Mijn hart juicht om God, mijn redder: / hij heeft oog gehad voor mij, zijn minste dienaar.’